

چرکه‌گان له چاوه‌روانیدا ناوه‌ستن

زوله‌یفا

تەمەننا شلۆقی نەکردوووم
له ئیستادارە
فریای هەلگرتنی جوانی
له‌رۆما
ناکه‌ووم
دەمەوێ
چاوم پڕکەم له وێتە.
وهک ئەوهی پڕبووبوم
له‌نور
وهک ئەوهی خودا تیشکیکی گرتیبته دلم
وهک دەرویشه‌کانی رومی
به جلیکی سپییه‌وه
سه‌ما ده‌که‌م
سه‌ما، تا گه‌یشتن به‌ وه‌جد
سه‌ما...
تا دل له تاریکی، رۆج له نه‌ینی خۆی
ئازاد ده‌بێ.

ئهی خۆر
تۆ
په‌له‌ی ئاوابووتتەو
من نامەوێ ئەم رۆژه ئاوا سادە تیپه‌ری
نامەوێ له‌جزه‌کان وا ئاسان تیپه‌رن.
خۆل ده‌باری

ئېواره بەرگىكىدى دەكاته بەر ھەموو شتى
فەونەكانم
لەو رەنگە پرتەقالىيەى خۇل بارىنا
شىتانه دەرژىنە سەرمەوہ.

تېشىكى خۇر دېتە ژوورەكەم
كۆتايى ھەفتەيەو
ژوورەكەم ۋەك ئەوہى پاشماوہى جەنگ بى
شىۋاۋە،
سەر لەنۇى ئامادەم
بۇ دەستپىكردنەوہ.

ھەر بەو سادەيىيە تامکردنى ژيان
دوادەنەم
تا ھاتنى پېنج شەممەيەك
تا كرىنى كراسىكى ئاودامانى بنەوشەيى
تا كاتى ئاۋابوونى خۇر.
لەزەتېردن دەبەستەوہ
بە ھەلاتنى خۇر
بە چاۋەرۋانى...
بە ژماردى رۇژەكان
تا وادەى داگردنى بارانىك.

لەزەتېردن لەجۋانى دوادەنەم
تا كاتى ھاتنەوہى كەسىك لە سەفەر،
تا دەرکەوتنى كەوانەى مانگ،
تا دايسانى رۋوناكى كزى ئەستېرەكان،
تا پروانىن

له بالای شاری به گلۆپ داپوشراو،
تا گوڤگرتن له دهنگه هیمنهکانی شهو،
له پیکه نینی مندال
جوانیی ده به ستمه وه
به گرتتی دهستی که سییک
له پیاسه.
شتانیک له ناومدان
ده ستمه گرن و
بۆ سه رزه مینیکی دی ده مبهن
له ویدا رهنگه من غه ریه یه کی دلپریم،
رهنگه ئه وکات به دلپیک نوپوه بگه ریمه وه،
ئه وکات رهنگه له زه تیردن میقات نه که م
تا هاتتی شهو،
تا بیستنی خوره ی بارینی باران،
تا دایسانی رووناک کزی ئه ستیره کان،
ئه وکات رهنگه پرپوویم
له شتانیک
که چاوه همیشه کراوه بهیلنه وه،
که هه موو له جزه یه ک له سه رپی رامگرن
له بهرده م جوانیدا،
ئه وکات رهنگه هه ناسه دارن به س بچ
بۆ بینین.